

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و برزنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی پری میسان
برگردان از: آمادور نویدی
۱۹ سپتمبر ۲۰۱۶

پروژه های کردستان

با کنفرانس سور (۱۹۲۰)، یک کردستان بر روی کاغذ ایجاد شده بود. اما با شورش ترک ها به رهبری مصطفی کمال رویه رو شد، و هرگز به وقوع نیپوست، و امریکا با معاهده لوزان (۱۹۲۳)، این ایده را رها کرد... رئیس جمهور ویلسون ایجاد کردستان خود را در آن نقشه در درون جایی طراحی کرده بود که در حال حاضر ترکیه و بخش کوچکی از کردستان کنونی عراق است و کشور کنونی سوریه مطلقاً به این پروژه ربطی ندارد... در سال های ۷۵-۱۹۷۴، کردهای عراقی با امریکا علیه احمد حسن البکر ائتلاف کردند. اما زمانی که البکر آنها را سرکوب کرد، امریکا مداخله نمود. زمانی که کمیسوین سنا از هنری کسینجر وزیر امور خارجه امریکا پرسید که آیا از این که کردها را به حال خود رها کرد، احساس شرم نمی کند، پاسخ داد: «سیاست خارجی امریکا یک تلاش بشردوستانه نیست»... سپس امریکا تغییر عقیده داد و به سران مختلف کرد در عراق و سوریه و ترکیه وعده داد که چنانچه علیه دمشق بجنگند، برای آنها در سوریه کشوری به وجود می آورد. برخی از آنها این پیشنهاد را پذیرفتند. در آغاز سال ۲۰۱۴، زمانی که گروه دیوید پتراس برای توسعه داعش و حمله به استان الانبار (عراق) طرح ریزی می کرد، او به دولت اقلیم کردستان اجازه داد تا میدان های نفتی کرکوک را تسخیر کند. از آنجائی که افکار عمومی تنها برای نشان دادن جنایات مرتکب شده داعش شکل داده شده بود، این کار بدون کمترین اعتراض بین المللی صورت گرفت... اسرائیل قبل از هر چیز به منظور امنیت خود، برای ایجاد یک منطقه غیر نظامی در مرز هایش، به ضرر همسایگان خود – سینای مصر و جنوب لبنان اصرار می ورزد. با این حال، با فن آوری راکتی، این ستراتیژی را رها کرد و هر دو سینا و جنوب لبنان را ترک کرد. از سال ۱۹۸۲، یک ستراتیژی توسعه داده است، که سه قدرت بزرگ منطقه – مصر، سوریه و عراق را از عقب کنترول می کند. اسرائیل به منظور حفظ این کنترول، و برای ایجاد دولت مستقل سودان جنوبی اصرار کرد، و امروز برای ایجاد یک کردستان بزرگ بین سوریه و عراق فشار می آورد. اسرائیل با طایفه بارزانی از دوره جنگ سرد، تا به امروز که در کردستان عراق در قدرت است، روابط خیلی نزدیکی دارد... زمانی که جویابین سناتور بود، پیشنهادی برای ثبت قانونی کرد که هدفش اعلام استقلال کردستان عراق بود. او اعلام کرد که از واحد های مدافع خلق پرسیده بود تا به غرب فرات عقب نشینی کند – منطقه ای که شامل منبیج است – که اگر قبول نشود باعث توقف حمایت واشنگتن از کردها خواهد شد. با این حال، از آنجائی که داعش روشن ساخته است که آنها به قطعات مدافع خلق اجازه

مستقر شدن در شرق فرات را نمی دهند، این مشکل است مشخص کرد که آنها کدام قلمرو را ترک کرده اند. در پایان، یک توافق ضمنی بین آنکارا و دمشق جهت جلوگیری از یک دولت تحت مدیریت کردستان توسط قطعات مدافع خلق نائل آمد، در حالی که علی رغم تغییر موضع جدید و اشنگتن علیه ایجاد یک کردستان، توافق دیگری به طور رسمی بین پنتاگون و قطعات مدافع خلق برای جلوگیری از تیراندازی به یک دیگر منعقد شد.

پروژه کنونی کردستان، که مورد حمایت فرانسه و امریکاست، با پروژه مشروعی که توسط همین کشورها در کنفرانس سور* در سال ۱۹۲۰ به رسمیت شناخته شد، هیچ ارتباطی ندارد، و حتی نزدیک به همان قلمرو واقع نشده است!
*(در ویکی پیدیای فارسی و انگلیسی، به جای کنفرانس سور، از معاهده سور نام برده شده است - م).

<https://fa.wikipedia.org/wiki/>

این شبه کردستان چیزی نیست به جز یک رشوت غربی که در نظر دارد کردهای سوریه را علیه دمشق بشوراند. ایجاد آن نه فقط مشکل کردها را حل نمی کند، بلکه با عث تحریک یک درگیری مشابه اسرائیل و فلسطین می شود که نزدیک به مدت ۷۰ سال با حل آن مسأله مخالفت شده است. به منظور حل وضعیت موجود، تی پری میسان مواضع متناقض ۹ قدرت اصلی خارجی درگیر در این موضوع را دنبال می کند.

کردها بخشی جداناپذیر از جامعه سوریه هستند. این مجسمه باشکوه جنرال صلاح الدین کردی، در ورود به شهر

باستانی دمشق است. او دمشق را در سال ۱۱۷۴ آزاد کرد و مؤسس سلسله ایوبیه هاست.

جابه جایی نیروها و جنگ تابستان در شمال سوریه ممکنست برای برخی ناظران خارجی بیربط به نظر برسد، اما با این حال هر نیروی موجود برای پیگیری اهداف خود با سرسختی ادامه می دهد.
در حالی که بازیگران اصلی اعلام کرده اند که علیه داعش می جنگند، امارت اسلامی (دولت اسلامی یا داعش) تغییر مکان داد، ولی تنها به بیابان عقب نشینی کرد. هدف واقعی این حوادث در نهایت ایجاد یک کردستان به ضرر ساکنان عرب و مسیحی است [۱].

این تجزیه و تحلیلی از اهداف نیروهای اصلی حاضر است - اما اجازه دهید ابتداء ذکر شود که سوریه یک کشور مستقل است، و هیچ کدام از بازیگران عمده ذکر شده در اینجا به هیچ وجه، هیچ حقی ندارند که کشور را تکه تکه کنند تا یک نهاد و یا کشور جدید ایجاد نمایند.

از ۹ پاسخ به مسأله کردها، هفت تای آن غیرمشروع است

۱- داعش مخالفتی با ایجاد کردستان نمی کند، اما تا زمانی که در شرق فرات نباشد؛

امارت اسلامی – توسط جان نگر و پونته ایجاد شد، سپس توسط جنرال دیوید پتراس در عراق – و هنوز تحت کنترل اوست. او ریاست سرکردگی مقاطعه کاری این اتحاد اخوان المسلمین، نقشبندی ها، و قبایل سنی بیابان سوریه و عراق را به ترکیه داد.

بنابراین، وقتی که ارتش ترکیه جار ابلس را از داعش گرفت، جهادی ها بدون هیچ جنگی، در اطاعت از مربی ترک خود، کنار کشیدند.

پس از جنگ عین العرب (کوبانی)، داعش اصل ایجاد یک کردستان را پذیرفت، اما نه در شرق فرات.

۲- اکنون ایجاد یک کردستان در سوریه برای امریکا مطلوب است؛

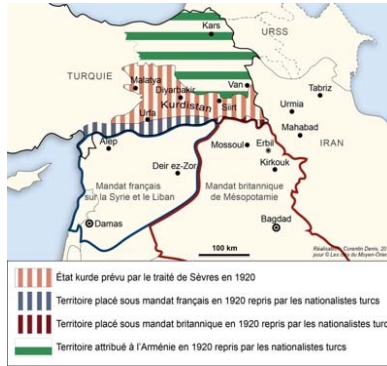
در طول جنگ جهانی اول، رئیس جمهور امریکا وودرو ویلسون در میان اهداف جنگی خود ایجاد ارمنستان، اسرائیل و کردستان را مشخص کرده بود. در پایان جنگ، او برای ارزیابی از موقعیت منطقه، کمیسیون کینگ – کرین را فرستاد. گزارش آنها چنین بود:

«کردها بر مبنای حضور خود مدعی هر قلمرو بزرگی هستند، اما از آنجائی که آنها از نزدیک با ارمنه، ترک ها و دیگران آمیخته اند و در میان خودشان، (شیعه و سنی)، در قزلباش ها [۲] تقسیم شده اند، به نظر می رسد که بهترین راه آنها به منطقه جغرافیائی طبیعی واقع شده بین پیشنهاد منطقی ارمنه در شمال، و بین النهرین در جنوب، با سنگر و استحکامات بین فرات و دجله به عنوان حد غربی آن و مرز فارسی به عنوان حد شرقی آن (...) محدود شوند. از آنجائی که ترک ها و ارمنه زیاد نیستند، امکان دارد که بسیاری از آنها را به این منطقه در مبادله داوطلبانه جمعیتی جابه جا کرد و در نتیجه یک استان تقریباً یک و نیم میلیونی از ساکنان به دست آوریم، که تقریباً تمام آنها کردها باشند و بالاجبار امنیت کلدانیان، نسطوریان و مسیحیان سوریه که در این منطقه زندگی می کنند، تضمین شده است».

قتل عام مسیحیان که از سال ۱۸۹۴ تا سال ۱۹۲۳ به طول انجامید، ابتداء توسط امپراتوری عثمانی، بعد توسط ترک های جوان با همکاری رایش دوم المان و جمهوری وایمار صورت گرفت و کمیسیون کینگ – کرین تنها پس از پایان این قتل عام از این منطقه بازدید کرد [۳]. از آنجائی که ترک ها از جنگجویان کرد برای قتل عام مسیحیان استفاده می کردند، کمیسیون درباره امکان اسکان ارمنه در یک کشور کردی خیلی محتاط بود. از نومبر ۲۰۱۵، کردهای وای پی دی (قطعات مدافع خلق) تلاش کرده اند که با زور، مسیحیان آشوری را در شمال سوریه کردی کنند و زخم کهنه را دوباره باز کنند [۴].

در هر صورت، با کنفرانس سور (۱۹۲۰)، یک کردستان بر روی کاغذ ایجاد شده بود. اما با شورش ترک ها به رهبری مصطفی کمال روبه رو شد، و هرگز به وقوع نپیوست، و امریکا با معاهده لوزان (۱۹۲۳)، این ایده را رها کرد.

ما می توانیم به این نقشه نگاه کنیم، که از سایت لیس سلیس دو موین – اورینت (کلیدهای خاورمیانه) قرض گرفته شده است. رئیس جمهور ویلسون ایجاد کردستان خود را در آن نقشه در درون جائی طراحی کرده بود که در حال حاضر ترکیه و بخش کوچکی از کردستان کنونی عراق است و کشور کنونی سوریه مطلقاً به این پروژه ربطی ندارد.

رنگ قرمز: دولت/کشور کردی طراحی شده توسط معاهده سور در سال ۱۹۲۰

رنگ آبی: قلمرو تحت قیمومت فرانسه در سال ۱۹۲۰، که توسط ملی گرایان ترک پس گرفته شد

رنگ قهوه ای: قلمرو تحت قیمومت بریتانیا در سال ۱۹۲۰، که توسط ملی گرایان ترک پس گرفته شد

رنگ سبز: قلمروی که در سال ۱۹۲۰ به ارمنه نسبت داده شد بود و توسط ملی گرایان ترک پس گرفته شد

حافظ الاسد سوریه در طول جنگ داخلی ترکیه، براساس طرح پیشنهادی رئیس جمهور ویلسون به پ ک ک کمک کرد. به عبدالله اوجالان رهبر پ ک ک، که با نوشته خود قول داد هرگز مدعی قلمرو سوریه نمی شود، پناهندگی سیاسی ارائه داد. در حالی که طبق سرشماری سال ۱۹۶۲، حدود ۱۶۲۰۰۰ کرد در سوریه زندگی می کردند، یک میلیون کرد ترکیه به دنبال پناهندگی در سوریه بودند، که پناهندگی سیاسی دریافت کردند. امروز آنها ۲ میلیون هستند، که شهروندی سوریه را در سال ۲۰۱۱ دریافت نموده اند. آنها در آغاز جنگ برای دفاع از سوریه، با سلاح و حقوق دریافتی از دمشق علیه مزدوران اسلامی جنگیدند.

سپس امریکا تغییر عقیده داد، و به سران مختلف کرد در عراق و سوریه و ترکیه وعده داد که چنانچه علیه دمشق بجنگند، برای آنها در سوریه کشوری به وجود می آورد. برخی از آنها این پیشنهاد را پذیرفتند.

در آغاز سال ۲۰۱۴، زمانی که گروه دیوید پتراس برای توسعه داعش و حمله به استان الانبار (عراق) طرح ریزی می کرد، او به دولت اقلیم کردستان اجازه داد تا میدان های نفتی کرکوک را تسخیر کند. از آنجائی که افکار عمومی تنها برای نشان دادن جنایات مرتکب شده داعش شکل داده شده بود، این کار بدون کمترین اعتراض بین المللی صورت گرفت.

۳- روسیه از حقوق اقلیت کرد حمایت می کند؛

روسیه قبل از هرچیز، از پروژه خود مختاری منطقه کردستان سوریه، بر مبنای مدل جمهوری های مستقل خود حمایت کرد. نمایندگی قطعات مدافع خلق در فیروزی گذشته در مسکو افتتاح شد.

با این حال، روسیه با واکنش خشمگین سوری ها روبه رو گشت، و روس ها متوجه شدند که وضعیت سوریه متفاوت از کشور خودشان است. اقلیت های سوری در یک چنین موقعیتی به هم پیوسته اند و هیچ منطقه ای وجود ندارد که آنها (اقلیت های سوری) در اکثریت باشند. در دفاع از کشور، این ترکیب از جمعیت ها در بیش از هزار سال، سازماندهی شده اند، به طوری که هر جایی، که یک اقلیت به یک مهاجم بالقوه وصل شود، قادر به حمایت از بقیه جمعیت است.

متعاقباً، دولت/کشور سوریه نه با محول کردن مدیریت مناطق متمایز، بلکه با سازماندهی نهادها و مدیریت به شیوه ای سکولار، در هر دو سطح مذهبی و قومی حقوق اقلیت ها را تضمین می کند.

بنابراین امروز، روسیه به مسأله کردها طور دیگری نگاه می کند. به طور کلی در دفاع از حقوق اقلیتها، و به ویژه در این موضوع درگیر شده است، اما می پرسد که با کدام طرف هستید - یا باید با اسلامگرایان و یا علیه آنها باشید. در واقع، در این لحظه، همه نوع کردها با اسلامگرایان می جنگند، نه به این دلیل که آنها اسلامگرا هستند، بلکه به منظور پس گرفتن سرزمینهایی که تحت کنترل جهادی هاست، و به نوبه خود برای اشغال آنها و به نفع خودشان. بنابراین روسیه خواهان آن شده است که آنها مشخص کنند که متحد چه کسی هستند - واشنگتن یا مسکو.

۴- ترکیه با نظارت طایفه بارزانی ایجاد یک کردستان را در سوریه می خواهد؛

آنکار حاضر به قبول این احتمال نیست که کردستان سوریه به عنوان سنگر پشت پایگاه عملیاتی در خدمت پ ک ک قرار گیرد، و نفوذش را به ضرر ترکیه گسترش دهد. آنکارا روابط عالی خود را با دولت اقلیم کردستان عراق حفظ می کند و دلیلی برای مخالف با ایجاد یک کردستان سوریه ندارد. به همین دلیل، رئیس جمهور رجب طیب اردوخان یک توافق محرمانه با یکی از دو رئیس جمهور قطعات مدافع خلق سوریه منعقد کرده است، که با این چشم انداز از این موقعیت آنها حمایت کند. با این حال، وقتی که کردها در انتخابات عمومی در جون ۲۰۱۵ خوب رأی آوردند، توافق آنها طول نکشید و همین رئیس جمهور اردوخان سر قول خود نایستاد و کردهای ترکیه را سرکوب کرد [۵].

راستگرایان افراطی ترکیه، چه مظهر زنده کردن ام اچ پ* و گرگهای خاکستری باشند، یا با میلی گروس** رئیس جمهور اردوخان، مدعی یک ایدئولوژی نژادی هستند. طبق نظر این احزاب و شبه نظامیان، ترکیه باید اسلامی باشد و برمبنای نژاد ترک و مغول باشد، که دلالت بر اخراج مسیحیان و کردها دارد. اپوزیسیون در این طرز فکر سهیم نیست، بنابراین شمار زیادی از کردها کاملاً ادغام شده اند.

برای اطلاعات بیشتر از ام اچ پ و میلی گروس به سایت ویکی پدیا مراجعه کنید:

*https://en.wikipedia.org/wiki/Nationalist_Movement_Party

**<https://tr.wikipedia.org/wiki/Mill>

وقتی که بنیانگذار گرگهای خاکستری، الپ ارسلان تورک، معاون نخست وزیر شد و آشکارا از امکان انحلال کردها بر مبنای مدل کشتار مسیحیان در طول نسل کشی ارمنه و یونانی های پونتیک فراخوان داد، عبدالله اوجالان، پ ک ک را تأسیس کرد. او تا سال ۱۹۸۸، در دمشق پناهندگی سیاسی گرفت و آنکارا در آن زمان تهدید کرد که اگر سوریه به پناه دادن به او ادامه دهد، اقدام به له کردن و سرکوب همسایه خود خواهد نمود. حافظ الاسد از اوجالان خواست تا کشور دیگری پیدا کند که بتواند به او پناهندگی ارائه دهد. او سرانجام توسط موساد، با کمک کردهای پی دی ک (حزب دمکرات کردستان) در کنیا ربوده شد، که تاکنون در ترکیه زندانی شده است.

۵- ایران مخالف ایجاد کردستان است؛

تقریباً ۴ میلیون و نیم کرد ایرانی هستند. آنها ساکن منطقه ای هستند که در آن نماینده اکثریت می باشند. اگرچه آنها دارای برابری حقوقی هستند، اما منطقه آنها هنوز هدف تبعیض است و از مناطق فارس نشین کمتر توسعه یافته است.

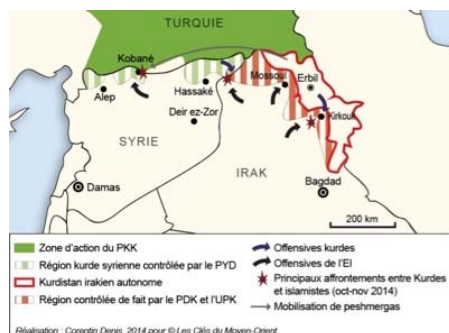
از آنجائی که ایجاد یک دولت جدید می تواند باعث تشویق تجزیه طلبی در دیگر اقلیت ها، مانند بلوچ گردد، جمهوری اسلامی بسیار علاقه مند به لمس ناپذیری مرزهای خود است.

در نهایت، ایران متحد سوریه است و قبول نمی کند که یک کردستان به ضرر سوریه ایجاد شود.

۶- دولت اقلیم کردستان عراق موافق با ایجاد یک کردستان بزرگ بین عراق و سوریه است؛

دولت اقلیم کردستان عراق در رابطه با کردهای سوریه بسیار محتاط است. در واقع، این دو گروه از مردم به یک زبان (گورانی و کورمانجی) صحبت نمی کنند و تضاد تاریخی دارند که به قدمت جنگ سرد است. کردهای عراقی از ورود کردهای سوریه به قلمرو خود و از دسترسی آنهایی که هنوز مظنون به روابط با پ ک ک ترکیه هستند، جلوگیری می کنند.

پریزیدنت مسعود بارزانی که در سال ۲۰۱۲ قدرت را در دست گرفت، جلو انتخابات را گرفته است. او یک رژیم فاسد و مستبد را برپا کرد و از به قتل رساندن مخالفان خود دریغ نمی ورزد. او با کمک داعش قلمرو منطقه ای خود را تا ۴۰٪ گسترش داد، و حوزه های نفتی کرکوک را ضمیمه کرد، سپس نفت به سرقت رفته توسط داعش را از طریق خط لوله خود منتقل کرد. فتح منطقه هاشور شده در نقشه زیر، تداوم جغرافیائی بین منطقه او و کردستان نهائی در شمال سوریه را فراهم می کند.

رنگ سبز: منطقه عملیات پ ک ک

سبز هاشور زده: منطقه کردهای سوریه که توسط قطعات مدافع خلق کنترل شده است

رنگ قرمز: کردستان خودمختار عراق

قرمز هاشور زده: منطقه ای که عملاً توسط قطعات مدافع خلق و یو پ ک کنترل شده

دولت اقلیم کردستان عراق پس از حمایتی که از داعش در نبرد عین العرب (کوبانی) کرد، به درخواست واشنگتن با قطعات مدافع خلق نزدیک شد و کمک نمادین ارائه داد. «رئیس جمهور» مسعود بارزانی به طور منظم اظهار نظر می کند که منطقه او در حال اعلام استقلال خود است و سپس ضمیمه بخشی از سوریه را در ذهن خود مجسم می کند. با این حال، او به شدت مخالف ایجاد کردستانی است که توسط صالح مسلم رهبری شود.

۷- اسرائیل علاقه مند به ایجاد یک کردستان بزرگ در عراق و سوریه، اما نه در ترکیه است.

اسرائیل قبل از هر چیز به منظور امنیت خود، برای ایجاد یک منطقه غیرنظامی در مرز هایش، به ضرر همسایگان خود – سینای مصر و جنوب لبنان اصرار می ورزد. با این حال، با فن آوری راکتی، این ستراتیژی را رها کرد و هر دو سینا و جنوب لبنان را ترک کرد. از سال ۱۹۸۲، یک ستراتیژی توسعه داده است، که سه قدرت بزرگ منطقه – مصر، سوریه و عراق را از عقب کنترل می کند. اسرائیل به منظور حفظ این کنترل، و برای ایجاد دولت مستقل سودان جنوبی اصرار کرد و امروز برای ایجاد یک کردستان بزرگ بین سوریه و عراق فشار می آورد.

اسرائیل با طایفه بارزانی از دوره جنگ سرد، تا به امروز که در کردستان عراق در قدرت است، روابط خیلی نزدیکی دارد.

۸- فرانسه علاقه مند به حل مسأله کردها بدون الحاق سرزمین ترکیه است؛

در سال ۲۰۱۱، وزرای امور خارجه فرانسه و ترکیه، آلن ژوپه و احمد داوود اوغلو، معاهده ای را امضاء کردند که برای حمایت ترکیه در جنگ علیه لیبیا و سوریه (که هنوز شروع نشده بود)، در ازای حمایت فرانسه جهت عضویت ترکیه در اتحادیه اروپا، و حل مسأله کردها به ضرر همسایگان ترکیه طراحی شده بود. به عبارت دیگر، فرانسه در ایجاد یک دولت مستقل، در سوریه و یا در عراق و یا در جای دیگری بین دو کشور موافقت کرد، تا بتواند اعضای پ ک ک را اخراج کند. این توافق، که برای جنایت علیه بشریت طراحی شد، البته مخفی باقی ماند و توسط پارلمان های مربوطه آنها تصویب نشده است.

در ۳۱ اکتوبر سال ۲۰۱۴، رئیس جمهور فرانسوا اولاند، با رجب طیب اردوخان در کاخ الیزه ملاقات کرد. یکی از دو رئیس جمهور قطعات مدافع خلق سوریه، صالح مسلم، مخفیانه به جلسه آنها پیوست. این سه مرد در ایجاد کردستان در سوریه، به ضرر ساکنان کنونی توافق کردند، که صالح مسلم به عنوان رئیس جمهور «کاندید» شد.

با این حال، پس از نبرد عین العرب (کوبانی به زبان کردی)، به درخواست امریکا، این بار رئیس جمهور اولاند به طور عمومی، رئیس جمهور دیگر قطعات مدافع خلق، اسیه عبدالله را ملاقات کرد، که باعث خشم آنکارا شد (۸ فبروری ۲۰۱۵). در واقع، خانم عبدالله مشهور به وفادار بودن به رهبر پ ک ک، عبدالله اوچالان است، و بنابراین مخالف ریاست صالح مسلم است.

فرانسه پس از حملات پاریس، موضع خود را تغییر داد و اصرار بر تصویب قطعنامه ۲۲۴۹ شورای امنیت کرد، که اجازه مداخله نظامی علیه داعش می دهد، بهانه ای بسیار عالی برای ایجاد یک دولت جدید. اما امریکا و روسیه این پروژه فرانسه را در آخرین لحظه رد کردند، بنابراین پاریس بدون اجازه دمشق نمی تواند در سوریه مداخله کند.

۹- سه جناح اصلی کرد برای ایجاد کردستان در هر جا که باشد، به این شرط که نه توسط رقبای آنها، بلکه توسط خودشان کنترل شود، موافق هستند؛

در طول جنگ سرد، کردها بین حامیان امریکا (پ د ک) و طرفداران روسیه (پ ک ک)، با قطعات مدافع خلق به عنوان نماینده پناهندگان پ ک ک در سوریه تقسیم شده بودند. دیگران نیز به این شکاف اساسی اضافه شدند، بنابراین امروز، حدود بیست حزب سیاسی کرد وجود دارد.

جامعه کرد طبق یک سیستم قبیله ئی سازماندهی شده است که یادآور جنوب ایتالیا ست، به گونه ای که وفاداری سیاسی توسط خانواده، تا افراد جداگانه تصمیم گیری می شود.

در قرن های ۱۸ و ۱۹، رهبران کرد همواره به اتحاد با قدرت های بزرگ امتیاز می دادند، تا در میان جمعیتی که با آنها زندگی می کردند. به این ترتیب، آنها به ضرر مردم خودشان موفق به زنده ماندن می شدند - وضعیتی که شبیه رفتار رهبران مارونی لبنان است.

در سال های ۷۵-۱۹۷۴، کردهای عراقی با امریکا علیه احمد حسن البکر ائتلاف کردند. اما زمانی که البکر آنها را سرکوب کرد، امریکا مداخله ننمود. زمانی که کمیسیون سنا از هنری کسینجر وزیر امور خارجه امریکا پرسید که آیا از

این که کردها را به حال خود رها کرد، احساس شرم نمی کند، پاسخ داد: «سیاست خارجی امریکا یک تلاش بشردوستانه نیست».

رهبران کرد، که پروژه امریکا را به امید دسترسی به مقامات مهم در دولت آینده پذیرفتند، حاضر به تحمل مسوولیت مصیبتی نیستند که آنها را از ساختار قدرت آینده دور می کرد [۶]. در واقع، برای کردها لازم است که جمعیت های مسیحی عرب و آشوری ساکن شمال سوریه را که به آنها پناه داده اند، به زور اخراج و یا قتل عام کنند.

استفاده اخیر از زور به منظور پیشبرد هریک از این پروژه ها

در طول تابستان ۲۰۱۶، امریکا به اف دی اس (به عبارت دیگر اعضای قطعات مدافع خلق و عده ای مزدور مسیحی و عرب) کمک مستقیم کرد تا شهر منبیج را از داعش، که در واقع آنها غیرمستقیم از طریق ترکیه حمایت می شدند، بگیرند. به محض این که پیروزی مسلم شد، پنتاگون قطعات مدافع خلق را مجبور کرد که به نفع گروه های مخالف دمشق شهری را که تازه گرفته اند، ترک کنند.

در ۲۳ اگست ۲۰۱۶، در کاخ سفید، رئیس جمهور ترکیه رجب طیب اردوخان و مسعود بارزانی، رئیس کردهای

عراقی، ائتلافی را علیه احزاب دیگر کرد منعقد کردند

در ۲۳ اگست، رئیس اقلیم دولت کردستان عراق، مسعود بارزانی، با افتخار با رهبران اصلی ترکیه ملاقات کرد. به ویژه، او دو ساعت جلسه با رئیس جمهور اردوخان داشت. کردستان عراق حمایت خود را به ترکیه علیه کردهای پ ک ک ابراز نمود، و با ترکیه جهت نابودی تأسیسات آنها در کوهستان های عراق نقشه کشید. علاوه بر این، هر دو طرف درباره همکاری انرژی – احتمالاً روشی که در آن آنها برای ادامه بهره برداری از نفت به سرقت رفته توسط داعش برنامه ریزی کردند.

در همین روز، ارتش ترکیه وارد قلمرو سوریه شد و شهر جرابلس (بین مرز و منبیج) را از داعش گرفت. از آنجائی که داعش از مربی ترک خود اطاعت می کند، عملیات بدون درگیری پایان یافت. در واقع، برای لحظه ای، هرگز جنگی، در اینجا و یا در هر جای دیگری، بین ارتش ترکیه و داعش وجود نداشته است.

ارتش ترکیه برای گسترش مزیت خود، به گونه ای که به سوی منبیج حرکت کرد، پیشروی خود را با گرفتن روستاها دنبال کرد. اگرچه امریکا دستور توقف آن را داد، اما ارتش ترکیه به پیشروی خود ادامه داد. سپس راکت های ضد تانک را به قطعات مدافع خلق داد، که ابتداء برای استفاده علیه تانک های ترکیه (اما نه در جرابلس)، سپس علیه فرودگاه ترکیه در دیاربکر استفاده کرد. ارتش ترکیه پیام را گرفت و به جرابلس عقب نشینی کرد، روستاهای جنوب شهر را به ملیشای ترکمن داد، که این بار، زیر پرچم خالی ارتش آزاد سوریه می جنگیدند.

روز پس از دیدار مسعود بارزانی، معاون رئیس جمهور امریکا، جو بایدن، نیز به ترکیه سفر کرد. زمانی که جو بایدن سناتور بود، پیشنهادی برای ثبت قانونی کرد، که هدفش اعلام استقلال کردستان عراق بود. او اعلام کرد که از قطعات مدافع خلق پرسیده بود تا به غرب فرات عقب نشینی کند – منطقه ای که شامل منبیج است – که اگر قبول نشود باعث

توقف حمایت و اشنگتن از کردها خواهد شد. با این حال، از آنجائی که داعش روشن ساخته است که آنها به قطعات مدافع خلق اجازه مستقر شدن در شرق فرات را نمی دهند، این مشکل است مشخص کرد که آنها کدام قلمرو را ترک کرده اند. در پایان، یک توافق ضمنی بین آنکارا و دمشق جهت جلوگیری از یک دولت تحت مدیریت کردستان توسط قطعات مدافع خلق نائل آمد، در حالی که علی رغم تغییر موضع جدید و اشنگتن علیه ایجاد یک کردستان، توافق دیگری به طور رسمی بین پنتاگون و قطعات مدافع خلق برای جلوگیری از تیراندازی به یک دیگر منعقد شد.

تی یری میسان

درباره نویسنده:

تی یری میسان، فرانسوی و نویسنده و مؤسس و رئیس شبکه ولتر و محور کنفرانس صلح است. ستون مقالات او به روابط بین المللی در روزنامه ها و مجلات هفتگی به زبان های عربی، اسپانیایی و روسی اختصاص دارد. دو کتاب آخر او به زبان انگلیسی منتشر شده اند: دروغ بزرگ ۱۱ سپتمبر، و پنتاگیت.

منابع:

- [1] In this article, the four main Kurdish parties are :
- the PKK, created during the Cold War by Abdullah Öcalan, of Marxist-Leninist obedience.
 - the YPG, created by Turkish political exiles of the PKK in Syria.
 - the PDK, around the Barzani family in Iraq, whose leaders worked publicly for Mossad during the Cold War, and who remain connected to Israël.
 - The UPK, around the Talabani family, linked to Iran.
- [2] The Qizilbash are a Sufi order of Iranian origin.
- [3] “[Today’s Turkey continues the Armenian genocide](#)”, by Thierry Meyssan, Translation Pete Kimberley, *Voltaire Network*, 14 May 2015.
- [4] “[The United States and Israël begin the colonisation of Northern Syria](#)”, Translation Pete Kimberley, *Voltaire Network*, 2 November 2015.
- [5] « [Erdoğan : déjà 5 359 Kurdes "neutralisés"](#) », *Réseau Voltaire*, 29 mars 2016.
- [6] The Nakba (an Arab word meaning 'catastrophe') signifies the ethnic cleansing and expulsion of between 700,000 and 750,000 Palestinians, during the auto-proclamation of the state of Israël in 1948.

Source : “The Kurdistan projects”, by Thierry Meyssan, Translation Pete Kimberley, *Voltaire Network*, 5 September 2016, www.voltairenet.org/article193142.html

برگردانده شده از:

<http://www.voltairenet.org/article193142.html>